

Eva DECROIX
MINISTRYNĚ SPRÁVEDLNOSTI ČR

Praha 10. září 2025
Č.j. MSP-103/2023-ODKA-SPZ/5
Počet listů: 4
Přílohy: 1

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obv. P. D. - stížnost pro porušení zákona

Příloha: spis Městského soudu v Praze sp. zn. Nt 2052/2022

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám **v neprospěch** obviněného P. D.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2022 sp. zn. Nt 2052/2022.

Napadené rozhodnutí

1. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2022 sp. zn. Nt 2052/2022 bylo dle § 205 odst. 1, 2 písm. e) zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění zákona č. 261/2021 Sb. (dále jen „ZMJS“), rozhodnuto o nepředání P. D., občana Slovenské republiky, do Slovenské republiky na základě evropského zatýkacího rozkazu vydaného Okresním soudem Bratislava III dne 2. 9. 2022 sp. zn. 0T/132/2022, k výkonu trestu odnětí svobody v trvání 16 měsíců, který mu byl uložen trestním rozkazem Okresního soudu Bratislava III ze dne 26. 6. 2022 sp. zn. 0T/132/2022, právní moc dne 26. 6. 2022,

„a) za přečin krádeže dle §212 odst. 1 písm. g), odst. 2 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky, kterého se dopustil tím, že dne 23. 6. 2022 v 9:20 v Bratislavě, , v prodejně XY odcizil z regálu 1 ks lahve červeného vína KOH 0,75l v hodnotě 2, 55 EUR, kterou si dal pod tričko a krátké kalhoty, prošel přes pokladní zónu bez zaplacení a byl zadržen pracovníkem

SBS služby, čímž způsobil společnosti XY škodu ve výši 2,55 EUR, přičemž tohoto Jednání se dopustil přesto, že se dne 1. 12. 2021 dopustil přestupku proti majetku, za který byl postižen blokovou pokutou nezaplacenou na místě ve výši 30,- EUR, evidenční č. bloku: X, právní moc dne 1. 12. 2021, a trestním rozkazem Okresního soudu Bratislava I ze dne 15. 8. 2020 sp. zn. OT 74/2020, právní moc dne 15. 8. 2020, byl odsouzen pro přečin krádeže dle § 212 odst. 2 tr. zákona Slovenské republiky.

b) za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí dle § 348 odst. 1 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky, kterého se dopustil tím, že v přesně nezjištěné době od 9:20 hod dne 23. 6. 2022 se svévolně, bez povolení a důvodu zdržoval v Bratislavě, přesto, že mu byl trestním rozkazem Okresního soudu Bratislava I, sp. zn. 1 T 28/2020 ze dne 17. 7. 2020, právní moc dne 16. 1. 2021, uložen trest zákazu pobytu na území hlavního města Slovenské republiky Bratislava na dobu 4 let, neboť skutky nenaplňovaly znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.“

2. P. D. byl současně podle § 205 odst. 6 ZMJS propuštěn z předběžné vazby na svobodu. V souladu se zněním §136 odst. 3 trestního řádu bylo vyhotoveno zjednodušené písemné usnesení, které neobsahuje odůvodnění.
3. Usnesení nabylo právní moci dne 8. 11. 2022.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

4. Dle § 5 odst. 1 ZMJS mezinárodní justiční spolupráci nelze cizozemskému orgánu poskytnout, pokud by to bylo v rozporu s ústavním pořádkem České republiky nebo s takovou zásadou právního řádu České republiky, na které je třeba bez výhrady trvat.
5. Dle § 205 odst. 1 ZMJS ve znění účinném do 31. 12. 2022 po skončení předběžného šetření soud rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání, zda se osoba předá do vyžadujícího státu; proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Soud rozhodne, že se osoba předá do vyžadujícího státu, není-li dán některý z důvodů pro nepředání uvedený v odstavci 2 nebo některý z důvodů pro zamítnutí návrhu státního zástupce uvedený v odstavci 5. ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu o vrácení věci státnímu zástupci k došetření se neužije.
6. Dle § 205 odst. 2 písm. e) ZMJS ve znění účinném do 31. 12. 2022 se osoba do vyžadujícího státu nepředá, pokud skutek nenaplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedené v § 207; v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnout o nepředání z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy vyžadujícího státu.
7. Dle § 212 odst. 1 trestního zákona Slovenské republiky ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a
 - a) spôsobí tak malú škodu,
 - b) čin spáchá vlámaním,
 - c) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia,

- d) čin spáchá na věci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe,
e) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo dřevo nachádzajúce sa na lesnom pozemku, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom.
f) čin spáchá na veci, ktorej odběr podlieha spoplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo
g) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.
8. Dle §212 odst. 2 trestního zákona Slovenské republiky odňatím slobody na šest mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spáchá čin uvedený v odseku 1
a) a spôsobí ním väčšiu škodu,
b) hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, alebo
c) z osobitného motívu.
9. Dle § 205 odst. 1 trestního zákoníku, kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a
a) způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,
b) čin spáchá vloupáním,
c) bezprostředně po činu se pokusí uchovat si věc násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí,
d) čin spáchá na věci, kterou má jiný na sobě nebo při sobě, nebo
e) čin spáchá na území, na němž je prováděna nebo byla provedena evakuace osob, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.
10. Dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.
11. Dle § 348 odst. 1 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky ten, kto marí alebo podstatné sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že bez povolenia a bez vážného dôvodu sa počas výkonu trestu zákazu pobytu zdržiava v mieste alebo obvode, na ktorý sa tento trest vzťahuje, alebo nedodržiava obmedzenia a povinnosti, ktoré mu uložil súd v súvislosti s výkonom tohto trestu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.
12. Dle § 337 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že bez povolení a bez vážného důvodu se zdržuje v místě nebo obvodě, na které se vztahuje trest zákazu pobytu, nebo nedodržuje omezení, která mu byla soudem uložena v souvislosti s výkonem tohoto trestu, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

Posouzení předmětné věci

13. Napadené usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2022 sp. zn. Nt 2052/2022 z výše popsaných zákonných východisek vybočuje. V důsledku toho lze vydané rozhodnutí považovat za nezákonné.
14. Zmíněným usnesením byl v části, v níž bylo rozhodnuto o nepředání jmenovaného do Slovenské republiky na základě evropského zatýkacího rozkazu k výkonu trestu odnětí svobody pro skutek kvalifikovaný jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 348 odst. 1

písm. b) trestního zákona Slovenské republiky, porušen zákon ve prospěch jmenovaného, a to z následujících důvodů.

15. Důvod pro nepředání na základě evropského zatýkacího rozkazu podle § 205 odst. 2 písm. e) ZMJS, ve znění účinném do 31. 12. 2022, vychází z podmínky oboustranné trestnosti skutku, která je jednou z tradičních podmínek pro vydání osoby. U předání na základě evropského zatýkacího rozkazu je sice rozsah uplatnění podmínky oboustranné trestnosti omezen na jednání neuvedená v § 207 ZMJS (u jednání uvedených v § 207 ZMJS se tedy oboustranná trestnost nepřezkoumává) a její posuzování vůči trestným činům týkajícím se daní, poplatků, cel nebo měny je tak zmírněno, nicméně na skutky, pro které byl vydán evropský zatýkací rozkaz v předmětné věci, zmíněná omezení ani zmírnění nedopadají. Je tomu tak proto, že skutky, pro které byl v dané věci vydán evropský zatýkací rozkaz, a které byly právně kvalifikovány jako přečin krádeže podle § 212 odst. 1 písm. g), odst. 2 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 348 odst. 1 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky nelze podřadit pod žádnou z kategorií jednání v písmenu e) oddílu I. formuláře evropského zatýkacího rozkazu, jak má na mysli § 207 ZMJS, a nejedná se ani o trestné činy, které by se týkaly daní, poplatků, cel nebo měny.
16. Důvod pro nepředání podle § 205 odst. 2 písm. e) ZMJS, ve znění účinném do 31. 12. 2022, tedy má v daném případě podobu běžné podmínky oboustranné trestnosti. Při jejím posouzení se použije metody tzv. analogické transpozice, podle níž se skutek přenese do podmínek dožádaného, resp. vykonávajícího státu a hodnotí se, zda by byl trestný, kdyby byl spáchán v těchto podmínkách (na vyžadující stát se tak v rámci tohoto hodnocení nahlíží jako na Českou republiku). Použití metody analogické transpozice při aplikaci institutů mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních mezi členskými státy Evropské unie postavených na zásadě vzájemného uznávání rozhodnutí stvrdil Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ze dne 11. 1. 2017 ve věci C-289/15 *Jozef Grundza*.
17. Novelou provedenou zákonem č. 422/2022 Sb. byl s účinností od 1.1.2023 novelizován též § 205 ZMJS. Původní § 205 odst. 2 písm. e) ZMJS je nyní označen jako § 205 odst. 3 písm. b) ZMJS a jeho text byl mírně pozměněn. Podle § 205 odst. 3 písm. b) ZMJS ve znění účinném od 1. 1. 2023, se osoba do vyžadujícího státu **nemusí** předat, pokud **by** skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedené v § 207; v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnout o nepředání z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy vyžadujícího státu. Oproti původnímu § 205 odst. 2 písm. e) ZMJS tedy došlo v § 205 odst. 3 písm. b) ZMJS, ve znění účinném od 1. 1. 2023, ke dvěma změnám.
18. První spočívá v tom, že tento důvod pro nepředání na základě evropského zatýkacího rozkazu je nyní **fakultativní**. Druhou změnou je užití **podmiňovacího způsobu** („Pokud **by** skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty“), jež indikuje uplatnění metody analogické transpozice (která se ovšem při posuzování oboustranné trestnosti uplatnila i za předchozí úpravy).
19. Žádná z těchto změn však nic nemění na podstatě této stížnosti pro porušení zákona (lze ponechat stranou, že tento důvod pro nepředání na základě evropského zatýkacího rozkazu je nyní fakultativní, takže nemusí být uplatněn; nicméně jeho případné neuplatnění by muselo být řádně zdůvodněno). Předmětné usnesení Městského soudu v Praze bylo v souladu s § 136 odst. 3 trestního řádu vyhotoveno jako zjednodušené, a tedy neobsahuje odůvodnění. Vzhledem k tomu, že Městský soud v Praze rozhodl zcela v souladu s návrhem státní zástupkyně

Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 2. 11. 2022 č. j. 1 KZM 1106/2022-39, lze se domnívat, že se s tímto návrhem a argumentací v něm uvedenou ztotožnil.

20. První ze skutků, pro které byl vydán evropský zatýkácí rozkaz, který byl kvalifikován jako přečin krádeže podle § 212 odst. 1 písm. g), odst. 2 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky, spočíval v tom, že dne 23. 6. 2022 jmenovaný odcizil zboží v obchodě v ceně 2,55 Eur (tj. cca 63,10 Kč), ačkoli se dne 1. 12. 2021 dopustil přestupku proti majetku, za který byl postižen blokovou pokutou, a trestním příkazem Okresního soudu Bratislava I ze dne 15. 8. 2020 sp. zn. OT 74/2020, který nabyl právní moci téhož dne, byl odsouzen pro přečin krádeže podle § 212 odst. 2 trestního zákona Slovenské republiky.
21. Kdyby byl výše popsáný první skutek spáchán v podmínkách České republiky, s ohledem na výši škody a způsob spáchání (prosté odcizení zboží v obchodě) by se nejednalo o trestný čin krádeže podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku. Aby tento skutek bylo možné kvalifikovat jako trestný čin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, musel by být naplněn znak recidivy, tedy předchozího odsouzení nebo potrestání za takový čin v posledních třech letech. Takovým činem se přitom rozumí trestný čin krádeže podle § 205 trestního zákoníku nebo obdobný trestný čin (např. trestný čin loupeže podle § 173 trestního zákoníku). K naplnění znaku recidivy podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku tedy nestačí předchozí postih za přestupek proti majetku. V případě předchozího odsouzení nebo potrestání za trestný čin se musí jednat o odsouzení nebo potrestání za skutek, který by naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu krádeže podle § 205 trestního zákoníku nebo obdobného trestného činu.
22. V daném případě nehraje roli, že jmenovaný byl postižen blokovou pokutou za přestupek proti majetku, a nelze se spokojit s pouhým konstatováním, že jmenovaný byl trestním příkazem Okresního soudu Bratislava I ze dne 15. 8. 2020 sp. zn. OT 74/2020, který nabyl právní moci téhož dne, odsouzen pro přečin krádeže podle § 212 odst. 2 trestního zákona Slovenské republiky, ale **je třeba zkoumat popis skutku**, pro který byl jmenovaný tímto trestním příkazem **odsouzen**.
23. Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze vyžádala od slovenské strany dodatkové informace týkající se předchozích odsouzení jmenovaného. Z těchto zjistila, že trestním příkazem Okresního soudu Bratislava I ze dne 15.8.2020 sp. zn. OT 74/2020 byl jmenovaný odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 212 odst. 1 písm. g), odst. 2 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky, kdy recidiva byla založena jednak předchozím postihem za přestupek, jednak odsouzením trestním příkazem Okresního soudu v Prievidzi ze dne 26. 11. 2019 sp. zn. 2 T 121/2019 za trestný čin krádeže podle § 212 odst. 1 písm. g) trestního zákona Slovenské republiky. Z toho je zřejmé, že prvotní odsouzení za trestný čin krádeže podle § 212 odst. 1 písm. g) trestního zákona Slovenské republiky trestním příkazem Okresního soudu v Prievidzi ze dne 26. 11. 2019 sp. zn. 2 T 121/2019 bylo založeno na přestupkové recidivě.
24. To znamená, že všechna zmíněná odsouzení jmenovaného slovenskými soudy za trestný čin krádeže podle § 212 trestního zákona Slovenské republiky jsou založena na přestupkové recidivě. Za této situace proto nelze učinit závěr, že by skutek, pro který byl vydán evropský zatýkácí rozkaz, a který byl kvalifikován jako přečin krádeže podle § 212 odst. 1 písm. g), odst. 2 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky byl trestným činem podle práva České republiky. Bylo-li tedy ohledně tohoto skutku rozhodnuto o nepředání jmenovaného do Slovenské republiky podle § 205 odst. 2 písm. e) ZMJS, ve znění účinném do 31. 12. 2022, jedná se o rozhodnutí správné a zákonné.

25. Výše uvedené je zmíněno proto, aby byl veden kontext rozhodnutí **o druhém ze skutků, pro který byl vydán evropský zatýkací rozkaz**, a který byl kvalifikován jako **přečin maření výkonu úředního rozhodnutí** podle § 348 odst. 1 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky. Ten spočíval v tom, že dne 23. 6. 2022 se jmenovaný svévolně, bez povolení a důvodu zdržoval v Bratislavě, ačkoli mu byl trestním příkazem Okresního soudu Bratislava I ze dne 17.7.2020 sp. zn. 1 T 28/2020, který nabyl právní moci dne 16. 1. 2021, uložen trest zákazu pobytu na území hlavního města Slovenské republiky Bratislavy na dobu 4 let.
26. Kdyby byl takto popsán skutek spáchán v podmínkách České republiky, nehrálo by roli, že mařeno bylo rozhodnutí soudu Slovenské republiky, na které se jinak trestněprávní ochrana ustanovením § 337 trestního zákoníku nevztahuje, neboť s ohledem na metodu analogické transpozice se na rozhodnutí slovenského soudu, kterým byl uložen trest zákazu pobytu hledí jako na rozhodnutí českého soudu, kterým byl uložen stejný trest. Za této situace by druhý skutek, jak byl popsán v evropském zatýkacím rozkazu, naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.
27. Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze však dospěla k závěru, v návaznosti na ni též Městský soud v Praze, že ani tento druhý skutek nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, a to z toho důvodu, že **trest zákazu pobytu, který jmenovaný mařil, mu byl uložen za jednání, které není trestné podle práva České republiky**. Je tomu tak proto, že trestním příkazem Okresního soudu Bratislava I ze dne 17. 7. 2020 sp. zn. 1 T 28/2020 byl jmenovaný odsouzen za dva přečiny krádeže podle § 212 odst. 1 písm. g), odst. 2 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky, a to s odkazem jednak na předchozí postih za přestupek a jednak na předchozí odsouzení trestním příkazem Okresního soudu v Prievidzi ze dne 26. 11. 2019 sp. zn. 2 T 121/2019 pro trestný čin krádeže podle § 212 odst. 1 písm. g) trestního zákona Slovenské republiky, které se ovšem odvíjí opět jen od přestupkové recidivy.
28. Přístup státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze, na jehož základě dospěla ke kladné odpovědi na zmíněnou otázku, má jistě svou logiku, zvláště vezmeme-li v úvahu, že při posuzování oboustranné trestnosti u prvního ze skutků, pro které byl vydán evropský zatýkací rozkaz, bylo zkoumáno, od jakého skutku se odvíjí recidiva u trestného činu krádeže. V tomto světle nepůsobí spravedlivě, pokud by jmenovaný měl být předán na základě evropského zatýkacího rozkazu k výkonu trestu odnětí svobody do Slovenské republiky pro skutek spočívající v maření výkonu trestu zákazu pobytu, který mu byl uložen za skutek, který by podle práva České republiky nebyl trestným činem. Nicméně **přesto nelze považovat tento přístup za správný**.
29. Při posuzování oboustranné trestnosti u prvního ze skutků, pro které byl vydán evropský zatýkací rozkaz, který byl kvalifikován jako přečin krádeže podle §212odst. 1 písm. g), odst. 2 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky, bylo nutné zkoumat, od jakého skutku se odvíjí recidiva trestného činu krádeže, proto, že skutková podstata trestného činu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku vyžaduje, aby se recidiva odvíjela od odsouzení nebo potrestání za skutek, který by naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu krádeže podle § 205 trestního zákoníku nebo obdobného trestného činu.
30. V případě posuzování oboustranné trestnosti u druhého ze skutků, pro které byl vydán evropský zatýkací rozkaz, který byl kvalifikován jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 348 odst. 1 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky, je tomu ovšem jinak. Zde se

hodnotí pouze to, zda by maření nebo podstatné ztížení výkonu rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci bylo trestným činem, kdyby k maření nebo podstatnému ztížení výkonu rozhodnutí došlo na území České republiky a maření nebo podstatně ztížen by byl výkon rozhodnutí českého soudu nebo jiného orgánu veřejné moci. Hodnocení, zda trest zákazu pobytu, který byl v daném případě mařen, byl jmenovanému uložen za skutek, který by podle práva České republiky nebyl trestným činem, **přesahuje hranice uplatnění zásady analogické transpozice**, které vycházejí ze znaků skutkové podstaty v úvahu přicházejícího trestného činu podle práva České republiky, zejména z jeho objektu.

31. Objektem trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 trestního zákoníku je zájem na řádném výkonu rozhodnutí soudů a jiných orgánů veřejné moci a vykázání. V rámci uplatnění metody analogické transpozice se namísto rozhodnutí soudů a jiných orgánů veřejné moci České republiky dosadí rozhodnutí soudů a jiných orgánů veřejné moci cizího státu, v daném případě Slovenské republiky, **aniž by bylo třeba zkoumat**, zda by soudy nebo jiné orgány veřejné moci České republiky **mohly tato rozhodnutí za obdobných podmínek vydat**.
32. Shora uvedený rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 11.1. 2017 ve věci C-289/15 *Jozef Grundza* sice nastíněnou otázku hranic uplatnění metody analogické transpozice výslovně neřeší, avšak způsob, jakým Soudní dvůr Evropské unie k přezkumu oboustranné trestnosti u trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 348 trestního zákona Slovenské republiky přistoupil, jednoznačně svědčí pro závěr, že posuzováno má být jen to, zda by v případě, že by k činu došlo na území vykonávajícího státu, byl porušen zájem chráněný vykonávajícím státem obdobný chráněnému zájmu, který byl porušen, ve vydávajícím státě (viz odstavec 49 odůvodnění). Chráněný zájem v případě trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 348 trestního zákona Slovenské republiky jednoznačně odkazoval k objektu tohoto trestného činu, tedy k zájmu na řádném výkonu rozhodnutí, a proto se Soudní dvůr Evropské unie při posouzení oboustranné trestnosti omezil na hodnocení, zda byl porušen zákaz řízení motorového vozidla, aniž by zkoumal, jakým rozhodnutím a pro jaký skutek byl tento zákaz uložen (viz odstavec 53 odůvodnění).
33. Vzhledem k výše uvedenému byl předmětným usnesením Městského soudu v Praze v části, v níž bylo rozhodnuto o nepředání P. D. do Slovenské republiky na základě evropského zatýkácího rozkazu k výkonu trestu odnětí svobody pro skutek kvalifikovaný jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 348 odst. 1 písm. b) trestního zákona Slovenské republiky, **porušen zákon ve prospěch jmenovaného**, a to v ustanovení § 205 odst. 2 písm. e) ZMJS, ve znění účinném do 31. 12 2022.
34. S ohledem na rozdílnost přístupů v praxi je nezbytné, aby se k otázce posuzování oboustranné trestnosti v typově obdobných případech vyjádřil Nejvyšší soud a poskytnul nižším soudům vodítka, jak postupovat.
35. Ministryně spravedlnosti však považuje v tomto kontextu za mimořádně důležité, aby Nejvyšší soud současně vyslovil, že v rámci rozhodování o předání osoby na základě evropského zatýkácího rozkazu pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 trestního zákoníku při posuzování oboustranné trestnosti je třeba mít na paměti, že předchozími závěry o způsobu provádění analogické transpozice není dotčena možnost uplatnění a zkoumání minimálních limitů uvedených v § 5 ZMJS. Zejména je potřeba vyzdvihnout případy, v nichž rozhodnutím soudu či jiného orgánu veřejné moci vyžadujícího státu byla uložena sankce za jednání, které nejen že nenaplnuje znaky žádné skutkové podstaty trestného činu či jiného

deliktu podle práva České republiky, ale které naopak směřovalo či mělo směřovat k ochraně elementárních lidských práv předávané či jiné osoby (mohlo by se například jednat o postižení lékaře zákazem výkonu lékařského povolání za provedení interrupce na žádost těhotné ženy či zákaz výkonu povolání žurnalisty za odhalení korupční trestné činnosti). V případě pochybností o možném zásahu těchto elementárních hodnot je na místě rozhodnout o nepředání. Pokud by obecné soudy v posouzení tohoto hlediska selhaly, má ještě předaná osoba možnost využít ústavní stížnosti. V takovém případě může Ústavní soud dle § 79 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu za splnění v ustanovení uvedených podmínek na návrh stěžovatele odložit vykonatelnost napadeného rozhodnutí a zasáhnout tak, než dojde k faktickému předání osoby. Je třeba zdůraznit, že v napadeném případě taková pochybnost o souladu s Ústavou ČR nenastala.

36. Na základě výše uvedených úvah shledávám jako víc než potřebné překlenující tuto rezonující mezeru v právu a vyjasnit hranice uplatňování analogické transpozice při posuzování oboustranné trestnosti v rámci mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních. Pakliže by Nejvyšší soud v souladu s § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil akademický výrok, že byl uvedeným usnesením Městského soudu v Praze porušen zákon v prospěch jmenovaného, svou judikaturou by přispěl k výkladu zákona při postupu justičních orgánů v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních v souladu s právními akty Evropské unie. Navíc vzhledem k tomu, že rozhodnutí o nepředání na základě evropského zatýkacího rozkazu nevytváří překážku věci pravomocně rozhodnuté, nelze vyloučit, že by předávací řízení mohlo proběhnout znovu (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 8. 2020 sp. zn. 11 Tz 21/2020, R 11/2021, odstavec 46 odůvodnění).
37. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

38. S ohledem na výše uvedené si dovoluji Nejvyššímu soudu navrhnout, aby:
- 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2022 sp. zn. Nt 2052/2022 byl ve prospěch P. D., porušen zákon v ustanovení § 205 odst. 2 písm. e) ZMJS, ve znění účinném do 31. 12. 2022.